

Toimittajastipendi – Loppuraportti

Heidi Lipsanen

Master of Arts in Journalism and Politics

Columbia University, Graduate School of Journalism

Suoritin lukuvuonna 2014-15 Master of Arts -tutkinnon Columbian yliopiston journalismikoulussa New Yorkissa. Neljästä suuntautumisvaihtoehdosta – politiikasta, taloudesta, tieteestä sekä taiteista ja kulttuurista – valitsin ensimmäisen. Maailmaa matkaavan videotoimittajan urallani olen monesti toivonut saavani aikaa perehtyä paremmin poliittisiin järjestelmiin, historiaan ja etenkin talouden ja politiikan vuorovaikutussuhteisiin, mihin Columbian yliopisto antoi mahtavan mahdollisuuden.

Columbian journalismikoulussa voi valita kahden tutkinnon väliltä. Kokeneemmille toimittajille yliopisto tarjoaa Master of Arts –ohjelman, jossa perehdytään tiettyyn aihepiiriin lukemalla alan journalististen tuotosten lisäksi paljon akateemisia artikkeleja. Master of Science on puolestaan tarkoitettu toimittajan uralle siirtyville, ja siihen sisältyy enemmän taitojen opiskelua kuten kirjoittamista, raportointia, esiintymistaitoja kameran edessä sekä valokuvaus-, video- ja datajournalistiikan opiskelua. Meillä Master of Arts –opiskelijoilla ei ollut läheskään niin paljon valinnanvaraa kuin MS-opiskelijoilla, mikä välillä harmitti. Saimme pelkästään lyhyet introt joko valo- tai videokuvaukseen, tutkivaan ja/tai datajournalistiikkaan. Lisäksi journalistiikan historia ja tulevaisuus kurssit olivat valittavinamme. Kuitenkaan kaikki eivät päässeet haluamilleen kursseille, mistä syystä koulu on huhujen mukaan muuttamassa näiden taitokurssien valintaperiaatteita ensi lukuvuodeksi.

Tutkintoni tärkein kurssi oli politiikka, joka syksyllä tarkoitti opintoja kansainvälisessä politiikassa sekä poliittisessa teoriassa ja keväällä Yhdysvaltain politiikassa. Istuimme joka tiistai ja torstai kolme tuntia ryhmissämme – meitä politiikkaan erikoistuvia oli yhteensä viisitoista. Jokaiselle tapaamiselle annettiin aimo annos luettavaa, monesti vaikea lukuisia akateemisia tekstejä, joskus jopa viime vuosisadoilta. Molempina lukukausina meidän piti tuottaa myös kolme journalistista artikkelia tiettyyn aihepiiriin liittyen. Niitä kommentoitiin ja kritisointiin pienryhmissä, minkä jälkeen parantelimme tuotoksiamme.

Nautin etenkin kansainvälisen politiikan ja poliittisen teorian seminaareista ja pidin ensimmäisen lukukauden opettajastamme, joka on pitkän journalismin taituri. Hän antoi rakentavaa kritiikkiä ja opetti meille pitkien juttujen kirjoittamisen saloja. Toinen lukukausi meni etenkin Yhdysvaltain politiikkaan tutustuen, mikä välillä oli tarpeettoman haastavaa. Minusta meille ulkomaalaisille ei avattu tarpeeksi perusteita, mikä olisi varmasti helpottanut sisäistämisprosessia. Opettaja oli myös ylikiireinen muiden vastuualueidensa kanssa eikä antanut meille tarpeeksi palautetta kun vasta valmistuttuamme. Opin kuitenkin tällä kurssilla paljon tästä minulle uudesta mantereesta ja etenkin sen sisä- ja ulkopoliittisista kipukohdista.

Ensimmäisellä lukukaudella istuimme lisäksi maanantai-iltapäivät Evidence and Inference –nimisellä luennolla ja keskusteluryhmissä, joissa analysoimme journalistisia kirjoituksia etsien kirjoittajien ennakoasenteita ja kyseenalaistaen toimittajien tekemiä johtopäätöksiä. Kurssin tarkoitus toisin sanoen oli saada meidät katsomaan itseämme peilistä ja punnitsemaan omia ennakkoluulojamme. Se opetti myös aiheiden lähestymistavoista sekä kyseenalaistamaan ”totuuksia”. Opettelimme etnografian taitoja ja saimme tehtäväksemme mm tehdä pitkän haastattelun itseämme kiinnostavan henkilön kanssa. Haastattelin tehtävää varten New Yorkissa asuvaa Caddo-intiaanitaiteilijaa.

Saimme lisäksi syyslukukaudella valita yhden ja kevätlukukaudella kaksi kurssia koulun ulkopuolelta ja näin nauttia Columbian uskomattoman laajasta akateemisesta tarjonnasta. Suuntasin School of International and Public Affairs –opinahjoon, jonka upeasta kurssivalikoimasta oli melkoisen haastavaa valita vain muutama kurssi. Saimme istua molempien lukukausien alussa kaksi viikkoa niin monella kurssilla kuin vain kynnelle kykenimme ja valita sen jälkeen mieluisimmat. Olin erittäin tyytyväinen valintoihini – syksyllä opiskelin kansainvälistä kansantaloustiedettä ja keväällä latinalaisen Amerikan taloutta ja kehitystä sekä terrorismia ja valtioiden, etenkin Yhdysvaltojen terrorismin vastaisia strategioita. Journalismikoulun opinnoista poiketen näihin kursseihin liittyi esseiden lisäksi lopputentit.

Yhdeksään kuukauteen ahdettu maisterinohjelma oli erittäin tiivis paketti tietoa, jonka lisäksi meidän piti vielä tuottaa gradua vastaava 8000-10000 sanan pituinen pitkä artikkeli valitsemastamme aiheesta. Gradu oli kaikille ehkä stressaavin projekti, sillä siihen piti löytää aikaa, vaikka almanakka pullotti kurseja ja muita deadlinejä. Saimme mahdollisuuden matkustaa joululomalla ulkomaille tekemään kenttätöitä ja hakea matkaa varten jopa pientä lisäapurahaa. Suuntasin takaisin Brasiliaan, jossa olin toiminut YLE:n kirjeenvaihtajana juuri ennen Columbian opiskeluideni alkamista. Valitsin tarpeeksi monimutkaisen aiheen, jonka selvittämiseksi ja josta raportoidakseni sain kuusi kuukautta aikaa. Perehdyin Paraguayan rajalla Guarani-intiaanien ja suurmaaloustuottajien välisen jo pitkään myllänneen maakonfliktin syihin.

Journalismikoulu tarjosi kurssien lisäksi monia mielenkiintoisia ylimääräisiä luentoja. Vieraillevia luennoitsijoita ja kuuluisia toimittajia ympäri maailmaa lappasi koulussa jakamassa tietojaan ja taitojaan. Koulun ”Career Service” oli ennennäkemättömän aktiivinen tiedottamaan kaikesta, CV-kirjoittamisesta opintojen jälkeisiin harjoittelupaikkoihin. Useana perjantaina istuimme katsomassa viikon dokumenttielokuvan koulun suurimmassa luentosalissa, jossa katsojille tarjottiin myös ilmaista pitsaa. Vietin monena päivänä lähes kaksitoista tuntia koulussa ja Columbian mahtipontisessa Butler-kirjastossa. Ramppasin usein myös School of International and Public Affairsissa etenkin Brasiliaa koskevilla luennoilla ja kirjoitin yhden artikkelin brasilialaisten opiskelijoiden perustamaan maataan koskevaan online-julkaisuun.

Opiskelu IVY league –koulussa oli odottamattoman intensiivistä. Muuhun elämään opiskelujen ulkopuolella ei paljon jäänyt aikaa. Kurssilaiseni järjestivät onneksi varsin ahkeraan kotibileitä, joissa sai edes hieman irtaantua opinnoista. Raahauduin lisäksi pari kertaa viikossa aamujoogaan klo 6.30 keräämään voimia opiskelulle. Syksyllä ja keväällä kävely Central Parkissa oli myös oiva tapa rentoutua. Sattumoisin lukioaikainen ystäväni asui perheineen Brooklynissä, ja oli ihana käydä heillä välillä viikonloppuna puhumassa aivan muusta kuin Columbiasta ja opinnoista.

Pääsin kunnolla tutustumaan New Yorkiin oikeastaan vasta valmistuttuani toukokuussa. Päätin jäädä kaupunkiin vielä vähän yli kuukaudeksi tekemään freelance-hommia. Columbian tiloissa toimiva Brown Centre of Media Innovation, jonka kautta olin päässyt jo tammikuussa osallistumaan erittäin mielenkiintoiseen viikonlopputyöpajaan Stanfordin yliopistoon, valitsi minut vielä kaiken kukkuraksi New York Universityn järjestämään ITP-summer campiin. Kuukauden ajan etenkin teknisten alojen osaajat vaihtoivat tietoaan ja taitojaan toisilleen pitämässään työpajoissa. Opin koodausta, animaatiota, pelien suunnittelua, japanilaista kukka-asetelmataidetta ja kaikkea muuta maan ja taivaan väliltä. Sain ainakin johdannon taitoihin, joiden opiskeluun Columbiassa ei jäänyt aikaa. Paikalle oli lentänyt osallistujia eri puolilta maailmaa. Hamstrasin uusia kontakteja ja pääsin viettämään aikaan uuteen osaan kaupunkia, jonka kesäiseen tunnelmaan ihastuin ikiajoiksi - talvi kun oli ollut pitkä ja kylmä. Lisäksi kuvasin YLElle insertin harlemilaisesta tanssitaiteilijasta, jonka kautta pääsin tutustumaan etenkin paikallisiin vanhempiin ihmisiin. Työn kautta sain aivan uudenlaisen, syvemmän otteen kaupunkiin.

Vajaa vuosi isossa omenassa, yhdessä maailman parhaista yliopistoista tulee elämään muistoissani varmasti koko loppuelämäni ajan. Keskellä sitä rutiiniksi muodostunutta todellisuutta minun piti välillä nipistää itseäni, jotta uskoisin että todella asuin keskellä sykkivää metropolia ja että minulle oli suotu niin ainutkertainen mahdollisuus päästä oppimaan uutta Helsingin Sanomain säätiön stipendin ansiosta. Tulen olemaan tästä vaativasta mutta uskomattoman rikastuttavasta vuodesta ikuisesti kiitollinen HS-säätiölle. Sain niin paljon lisää tarpeellista tietoa ja kontakteja, jotka toivottavasti tulevat avaamaan uusia mahdollisuuksia alalla, joka tällä hetkellä on melkoisessa murroksessa. Vuosi herätti lisäksi tiedonjonon eli katsotaan päädynkö jossain vaiheessa tekemään vielä lisäopintoja ja jatkamaan paneutumista niihin vaativimpiin aiheisiin, joiden käsittelyyn Columbia antoi mahtavat lähtökohdat.

Tukholmassa 6.8.2015
Heidi Lipsanen